

ΟΣΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ

**Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ 1920 πού ἐξέδωσε τό Οἰκου-
μενικό Πατριαρχεῖο, εἶναι ὄντως τό πρῶτο βλά-
σφημο κείμενο τοῦ αἰῶνα μας, πού ἐπισήμως
ἐκδόθηκε ἀπό Ὁρθόδοξη τοπική Ἐκκλησία.**

Αὐτό ἀποτελεῖ τόν καταστατικό χάρτη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Αὐτό ἀποτελεῖ τόν καταστατικό χάρτη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Λίγα σημεία παραθέτουμε γιά νά κατανοήσουμε τό πνεῦμα στοῦ ὁποῖο κινήθηκαν οἱ ἐπίσκοποι πού τήν ἐξέδωσαν. *«Ἐγκύκλιος συνοδική τῆς ἐκκλησίας Κων/πολεως πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ»*. Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία φρονοῦσα ὅτι *ἡ τῶν διαφορῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν προσέγγισις καί κοινωνία οὐκ ἀποκλείεται*, ὑπό τῶν ὑφισταμένων μεταξύ αὐτῶν *δογματικῶν διαφορῶν* καί ὅτι τοιαύτη τις προσέγγισις τά μάλα ἐστίν εὐκταία καί ἀναγκαία καί πολλαχῶς χρήσιμος, εἰς τε τό καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον *ἐκάστης τῶν ἐπί μέρους ἐκκλησιῶν καί τοῦ ὅλου χριστιανικοῦ σώματος*, καί εἰς παρασκευήν καί διευκόλυνσιν τῆς πλήρους ποτέ, σὺν Θεῷ καί *εὐλογημένης ἐνώσεως*.

Οὕτω δέ τῆς εἰλικρινείας καί τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸ παντός ἀποκαθισταμένης μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν, νομίζομεν δεύτερον ὅτι ἐπιβάλλεται ἵνα ἀναζωπυρωθῇ καί ἐνισχυθῇ πρὸ παντός, *ἡ ἀγάπη μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ λογιζομένης ἀλλήλας ὡς ξένας καί ἀλλοτριάς, ἀλλ' ὡς συγγενεῖς καί οἰκείας ἐν Χριστῷ καί «συγκληρονόμους καί συσσώμους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ»* (Ἐφεσ. 3,5).

...Δύναται ἡ φιλία αὕτη καί ἀγαθῶφρων πρὸς ἀλλήλους διάθεσις ἐκφαίνεσθαι καί τεκμηριοῦσθαι εἰδικώτερον, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, ὡς ἑξῆς:

α) Διά τῆς παραδοχῆς ἐνιαίου ἡμερολογίου πρὸς ταυτόχρονον ἑορτασμόν τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν ἑορτῶν ἀπό πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

β) Διά τῆς ἀνταλλαγῆς ἀδελφικῶν γραμμάτων κατὰ τὰς μεγάλας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάς ἐν αἷς εἴθισται καὶ ἐν ἄλλαις ἐκτάκτοις περιστάσεσι.

γ) Διά τῆς οἰκειότερας συσχέτισεως τῶν ἐκασταχοῦ εὐρισκομένων ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν.

Τρεῖς ὑπῆρξαν οἱ μεγαλύτερες πτώσεις στὴν ἱστορία τῆς δημιουργίας. Τοῦ ἑωσφόρου, τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Πάπα.

δ) Διά τῆς ἐπικοινωνίας τῶν θεολογικῶν σχολῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης, καὶ διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐν ἐκάστη ἐκκλησίᾳ ἐκδιδομένων θεολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων.

ε) Διά τῆς ἀποστολῆς νέων χάριν σπουδῶν, ἀπὸ τῆς μᾶς εἰς τὰς σχολὰς τῆς ἄλλης Ἐκκλησίας.

στ) Διά τῆς συγκροτήσεως παγκριστιανικῶν συνεδρίων πρὸς ἐξέτασιν ζητημάτων, κοινῶν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐνδιαφέροντος.

ζ) Διά τῆς ἀπαθοῦς καὶ ἐπὶ τό ἱστορικώτερον ἐξετάσεως τῶν δογματικῶν διαφορῶν ἀπὸ τῆς ἔδρας καὶ ἐν ταῖς συγγραφαῖς.

η) Διά τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν κρατούντων ἐν ταῖς διαφοραῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἡθῶν καὶ ἐθίμων.

θ) Διά τῆς παροχῆς ἀμοιβαίως εὐκτηρίων οἴκων καὶ κοιμητηρίων διὰ τὰς κηδείας καὶ τὴν ταφὴν τῶν ἐν τῇ ξένη ἀποθνησκόντων ὁπαδῶν τῶν ἐτέρων ὁμολογιῶν.

ι) Διά τοῦ διακανονισμοῦ μεταξὺ τῶν διαφορῶν ὁμολογιῶν τοῦ

Ὁ Πάπας προσεύχεται στό τεῖχος τῶν Λακρῶν.

ζητήματος τῶν μικτῶν γάμων.

ια) Διά τῆς πρόφρονος τέλους ἀμοιβαίας ὑποστηρίξεως τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τοῖς ἔργοις τῆς θρησκευτικῆς ἐπιρρώσεως τῆς φιλανθρωπίας καί τοῖς παραπλησίοις. Ἔσται δέ ἡ ἀνύποπτος καί ζωηροτέρα αὕτη τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας συνάφεια, καί ἄλλως *ὑπέρ τοῦ ὄλου τῆς ἐκκλησίας σώματος* χρήσιμος καί ὠφέλιμος, ὅτι παντοῖοι κίνδυνοι *οὐχί ἤδη ταύτη ἢ ἐκείνη τῶν ἐπί μέρους Ἐκκλησιῶν, ἀλλά τῇ ὁλότητι αὐτῶν ἐπαπειλοῦσιν...*

«Ἐν τοῖς Πατριαρχίοις Κων/πόλεως κατά μῆνα Ἰανουάριον τοῦ χιλιοστοῦ

ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ σωτηρίου ἔτους».

Ἔπονται οἱ ὑπογραφές τῶν δώδεκα συνοδικῶν μητροπολιτῶν.

Οἱ αἰρέσεις καί οἱ πλάνες τῆς καταπτώστου αὐτῆς ἐγκυκλίον εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Διά πρώτη φορά στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἐπισήμως οἱ κοινότητες τῶν αἰρετικῶν ὀνομάζονται ἐπί μέρους Ἐκκλησία καί ὄλοι μαζί μέ τούς Ὁρθοδόξους ὀνομάζονται τό ὄλο χριστιανικό σῶμα. Δηλαδή ἕξισσις τῆς ἀληθείας μέ τό ψεῦδος, τοῦ Χριστοῦ μέ τό διάβολο.
2. Διά πρώτη φορά στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ζητεῖται ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων ἡ συνεργασία σέ ἐκκλησιαστικό ἐπίπεδο μέ τούς αἰρετικούς, οἱ ὅποιοι κατά τούς ἀγίους εἶναι ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.
3. Διά πρώτη φορά στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας οἱ αἰρετικοί ὀνομάζονται ἀπό « Ὁρθοδόξους» ὡς συγκληρονόμοι καί σύσσωμοι τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ.

4. Διαστρέφεται ἐκ βάθρων ἢ Ἄγ. Γραφή, ἢ Ἱερά Παράδοσις, οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ οἱ Ἅγιοι , διότι τελείως διαφορετικὰ ἐτοποθέτουν τοὺς αἵρετικούς.

Χορός μέσα σέ παπικό ναό!

Ἐπί πλέον ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου δέν ἀποσκοποῦσε στήν ἀστρονομική του ἀτέλεια ἀλλά

Οἱ γελοιότητες τῆς παπικῆς παρασυναγωγῆς συχνά ὑπερβαίνουν καί τίς πιό νοσηρές φαντασιώσεις.

εἶχε καθαρά θρησκευτικούς λόγους, τὴν προσέγγισι δηλαδή διὰ τῶν κοινῶν ἑορτασμῶν μέ τοὺς αἵρετικούς.

Ὅλοι , λοιπόν, οἱ τρόποι , τοὺς ὁποίους ὑποδεικνύει ἡ ἐγκύκλιος, τοῦ συγχρωτισμοῦ δηλαδή τῶν νέων, τῆς ἐπικοινωνίας τῶν θεολόγων καὶ τῶν θεολογικῶν σχολῶν , τῶν κοινῶν συνεδρίων, τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ναῶν κ.λπ. εἶναι ὄντως δαιμονικοὶ καὶ σήμερα βλέπουμε πόσο αὐτὴ ἡ προσέγγισι μέ τὴ Δύσι ἀλλοίωσε τὴν ὀρθόδοξη παράδοσι .

Μία ἀπλὴ ἀπόδειξις εἶναι ἡ προτεσταντικὴ σκέψις καὶ θεολογία ἡ ὁποία βασιλεύει σήμερα καὶ διδάσκεται στίς κατ' ὄνομα ὀρθόδοξες θεολογικὲς σχολές.

Ἡ αἵρετικὴ αὐτὴ ἐγκύκλιος ὄχι μόνον δέν ἀναιρέθηκε ποτέ ἀλλὰ ἀπεναντίας καυχῶνται οἱ οἰκουμενιστὲς ἐπίσκοποι διὰ τὸ προοδευτικὸ πνεῦμα αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι τὴν συνέταξαν. Ἐφαρμόσθηκε δέ κατὰ γράμμα στίς ἐπόμενες δεκαετίες καὶ σέ πολλές περιπτώσεις ὅπως θά δοῦμε οἱ οἰκουμενιστὲς ἐπίσκοποι ἔπραξαν περισσότερα ἀπὸ ὅσα αὐτὴ ὑπεδείκνυε.

